

τὴν ἀπόφασιν τῆς καντζελαρίας . . . Ἀναμεταξὺ δὲ ταῖς ἀγωγαῖς καὶ κρίσεις, ἀντὶ οὗθελε γυρίσῃ τινάς σας εἰς τὴν διοίκησιν τῆς καντζελαρίας, δὲν πρέπει νὰ δόσῃ πίστιν . . . αἱ τοιαῦται νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν καντζελαρίαν καὶ . . . ἡ καντζελαρία νὰ τοὺς προστάξῃ νὰ ἐκλέξουν ἐκεῖνοι, κάθε ἔνας, ἐκ μέρους του, ἀπὸ δύο ἀνθρώπους κοσμικούς, διὰ ἐπιτρόπους, οἵ διοῖτοι μέσα εἰς τὴν καντζελαρίαν μεταξὺ εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν προεστώτων τῆς καντζελαρίας, νὰ εἴναι μαζί τους καὶ εἰς καιρὸν διοῦ θέλει ἀκολουθήσῃ ἡ διαφορά, ἔχουν ἀδειαν οὗτοι οἱ τέσσαρες, νὰ καθίσουν . . . Οὗτοι οἱ ἐκλελεγμένοι ἐπίτροποι εἰς αὐτὴν τὴν διαφοράν, ἔχουν τὸ πληρεξούσιον καὶ ἡ καντζελαρία δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ εἰς ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, χωρὶς νὰ συμφωνήσῃ μὲ αὐτοὺς καὶ νὰ ἀποληρώσουν ἐκείνην, χωρὶς νὰ ὑπογράψουν οἱ ἐπίτροποι . . .

Πάντοτε οἱ πνευματικοὶ ἔχουν χρέος νὰ κρίνωνται εἰς τὰ πνευματικὰ πρόσωπα καὶ ἀνίσως ὁ πνευματικὸς ἥθελεν ἔχει ὑπόθεσιν μὲ κοσμικόν, πρέπει νὰ κρίνωνται εἰς τοὺς προεστῶτας, δπον εἴναι ἐπάνω τῶν πνευματικῶν . . .».

417

1772. Ἐν προικοσυμφώνῳ 6 Αὔγ. Ζαγορᾶς Πηλίου,
ἐν 275, σ. 732, σημ. 17β, δρίζονται τὰ κάτωθι :

« . . . Εἰς περίπτωσιν διοῦ δὲν τεκνοποιήσῃ, ἢ διὰ γέροιτο ἡ θυγάτηρ μου ἀποθάνῃ, διὰ γαμβρός μου θὰ εἴναι κάτοχος καὶ κύριος τῆς προικός, συμφώνως μὲ τὰς συνηθείας τοῦ τόπου καὶ οὐδὲν δικαίωμα, οὔτε ἔγώ, οὔτε τὰ τέκνα μου, ἐὰν ἔγὼ δὲν εὑρίσκομαι ἐν ζωῇ, θὰ ἔχωμεν, δπος παλαιόθεν, νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς προικός . . .».

418

1772. « . . . κατώρθωσεν ὁ πΚ. Σαμουὴλ Α', ἵνα ἐκδοθῇ βασ. διάταγμα, ἀπαγορεῦον αὐστηρῶς τὴν εἰς τὰς τῶν κληρικῶν δίκας καὶ τὴν εἰς τοὺς γάμους ἐπέμβασιν τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, ως ἀνήκοντα εἰς μόνου τοῦ πΚ. τὴν δικαιοδοσίαν καὶ μηδόλως πολιτικὰ θεωρούμενα . . .»,
ἐν 225, σ. 158.

419

1772. Ἀναφορὰ προεστώτων κλπ. Μυκόνου πρὸς ἀρχιεπ. Σίφνου Μελέτιον,
περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀπὸ τῶν παρανόμων «δοσιμάτων»,
ἐν 141, Α', σ. 232-234.

420

1773. Προνόμια ὑπὲρ Κυδωνίῶν τῆς Μ. Ἀσίας,
περιληπτικῶς, ἐν 316, σ. 20-21.

421

1773. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ Γ', ρυθμίζον τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν μελῶν ἐκάστου ἐσναφίου,

ἐν 283, σ. 56 ὑποσ. 2 καὶ ἐν 16, σ. 102.

« . . . Διατάσσω τὸν διοικητάς, ἀστυνόμους, κλπ. νὰ προσέχουν, ὅπως οἱ ἐσναφικοὶ ὅμιλοι, οἱ ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμενοι περὶ τὴν βιομηχανίαν, τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας, μόνον ἐσναφικῶς ἔξετάζονται, κρίνονται καὶ ἀποφασίζονται περὶ τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μελῶν των διαφορῶν καὶ ὑποθέσεων φύσεως ἐπαγγελματικῆς, κατὰ τὰ παλαιά των θέσμων, ἐπέχοντα τόπον νόμου καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τούτων λύωσιν δριστικῶς αὐτάς . . . Μόνον τὸ διοικητικὸν τοῦ ἐσναφίου συμβούλιον δικαιοῦται νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐσναφίου, τιμωρεῖ τὸν πταίστην διὰ δημοσίας ἐπιπλήξεως, διὲ ἐκδιώξεως ἐκ τοῦ ἐσναφίου, διὲ ἀπαγορεύσεως τῆς ἔξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, διὰ σωματικῆς ποινῆς καὶ διὰ προσκαίρου φυλακίσεως . . . ».

422

1773. "Εκθεσις προεστώτων νήσου Πάτμου, ἀπὸ 17 Σεπτ., πρὸς τὸν ρῶσον ναύαρχον Γρηγόριον Ἀνδρεάγεβιτς Σπυριδώφ, παρέχουσα πληροφορίας, ἐξ ὀκτὼ ἀρθρῶν, περὶ πληθυσμοῦ, Μονῆς Θεολόγου, προϊόντων τῆς νήσου, ἐμπορίου, φορολογίας, παρακειμένων νησίδων καὶ περὶ ἀγοραπωλησιῶν ἐν 319, σ. 127–130.

« . . . δύδοον. Διὰ ταῖς ἀγοραῖς χωραφίων, δσπητίων, ἢ ἄλλων πραγμάτων, ἔχοντας χρείαν δοίκονδρις, τὸ πουλεῖ καὶ τὸ ἀγοράζει ὅποιος θέλει, μὲ γράμμα καὶ μὲ μαρτυρίας, περὸ προτιμᾶ(ται) δ συγγενῆς καὶ δεύτερος δ συμπλησιαστῆς καὶ διόπταν αὐτοὶ δὲν τὸ θελήσουν, τὸ πέρνει ἄλλος, ὅποιος καὶ ἀν εἶναι».

422α

1773. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ, περὶ συντεχνιῶν τῆς Δ. Μακεδονίας, ἐν Σ. Σαλαμάγκα, Τὰ ἴσναφια καὶ τὰ ἐπαγγέλματα ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας στὰ Γιάννινα,

ἐν π. Ἡπ. Ἐστ. 8(1959) σ. 565–566.

«Διατάσσω τὸν διοικητάς, ἀστυνόμους κτλ., νὰ προσέχουν, ὅπως οἱ ἐσναφικοὶ ὅμιλοι, οἱ ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμενοι περὶ τὴν βιομηχανίαν, τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας, μόνον ἐσναφικῶς ἔξετάζονται, κρίνονται καὶ ἀποφασίζονται περὶ τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μελῶν των διαφορῶν καὶ ὑποθέσεων φύσεως ἐπαγγελματικῆς, κατὰ τὰ παλαιά των θέσμων, ἐπέχοντα τόπον νόμου καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτῶν λύωσιν δριστικῶς αὐτάς. Μόνον τὸ διοικητικὸν τοῦ ἐσναφίου συμβούλιον δικαιοῦται νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐσναφίου, τιμωρεῖ τὸν πταίστην διὰ δημοσίας ἐπιπλήξεως, διὲ ἐκδιώξεως του ἐκ τοῦ ἐσναφίου, διὲ ἀπαγορεύσεως τῆς ἔξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, διὰ σωματικῆς ποινῆς καὶ διὰ προσκαίρου φυλακίσεως . . . Ἐν περιπτώσει καθ' ἥν, πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ ἐσνάφια, οἰαδήποτε καὶ οἰαδήποτε θέσιν κατέχοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἥθελον ἐπέμβει καὶ πειραθῇ νὰ ἐμποδίσουνται διὰ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως των, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σωματικῆς ποινῆς, τῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ἐσναφίου εἰς τὸ καταδικαζόμενον μέλος, πάντες οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλονται, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, παντὶ μέσω νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἀνάμιξιν ξένων προσώπων εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐσναφίων».

